

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2018/1860

z dnia 28 listopada 2018 r.

w sprawie użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen do celów powrotu nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 79 ust. 2 lit. c),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Powrót obywateli państw trzecich, którzy nie spełniają warunków wjazdu, pobytu lub zamieszkania w państwach członkowskich lub przestali je spełniać, stanowi istotny aspekt kompleksowych starań zmierzających do rozwiązania problemu migracji nieuregulowanej i zwiększenia odsetka powrotów migrantów o nieuregulowanym statusie, przy pełnym poszanowaniu praw podstawowych, a w szczególności zasady *non-refoulement*, oraz zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE ⁽²⁾.
- (2) Konieczne jest zwiększenie skuteczności unijnego systemu powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich. Jest to niezbędne do utrzymania zaufania publicznego do unijnej polityki migracyjnej i azylowej oraz udzielania wsparcia osobom wymagającym ochrony międzynarodowej.
- (3) Państwa członkowskie powinny podjąć wszelkie niezbędne środki, by doprowadzić do powrotu nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich w sposób skuteczny i proporcjonalny, zgodnie z przepisami dyrektywy 2008/115/WE.
- (4) Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1861 ⁽³⁾ oraz (UE) 2018/1862 ⁽⁴⁾ ustanawiają warunki dotyczące utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen (SIS).
- (5) Należy ustanowić system służący do wymiany – między państwami członkowskimi, które korzystają z SIS na podstawie rozporządzenia (UE) 2018/1861 – informacji na temat decyzji nakazujących powrót wydanych w odniesieniu do obywateli państw trzecich nielegalnie przebywających na terytorium państw członkowskich oraz do monitorowania tego, czy obywatele państw trzecich objęci tymi decyzjami opuścili terytorium państw członkowskich.

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 24 października 2018 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 19 listopada 2018 r.

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (Dz.U. L 348 z 24.12.2008, s. 98).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1861 z dnia 28 listopada 2018 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen (SIS) w dziedzinie odpraw granicznych, zmiany konwencji wykonawczej do układu z Schengen oraz zmiany i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 (zob. s. 14 niniejszego Dziennika Urzędowego).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1862 z dnia 28 listopada 2018 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen (SIS) w dziedzinie współpracy policyjnej i współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, zmieniające i uchylające decyzję Rady 2007/533/WSiSW oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1986/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady i decyzję Komisji 2010/261/UE (zob. s. 56 niniejszego Dziennika Urzędowego).

- (6) Niniejsze rozporządzenie nie wpływa na prawa i obowiązki obywateli państw trzecich określone w dyrektywie 2008/115/WE. Wpis w SIS do celu powrotu sam w sobie nie określa statusu obywatela państwa trzeciego na terytorium państw członkowskich, zwłaszcza w państwach członkowskich innych niż państwo członkowskie, które wprowadziło wpis do SIS.
- (7) Wpisy w SIS dotyczące powrotu oraz wymiana informacji uzupełniających dotyczących tych wpisów powinny ułatwić właściwym organom podejmowanie niezbędnych środków w celu wykonania decyzji nakazujących powrót. SIS powinien przyczyniać się do identyfikowania obywateli państw trzecich objętych taką decyzją nakazującą powrót, którzy ukryli się i zostali zatrzymani w innym państwie członkowskim, a także w wymianie informacji na ich temat między państwami członkowskimi. Środki te powinny pomóc w zapobieganiu migracji nieuregulowanej i wtórnym przepływom oraz w powstrzymaniu tych zjawisk, a także wzmacniać współpracę między organami państw członkowskich.
- (8) Aby zapewnić skuteczność powrotów i zwiększyć wartość dodaną wpisów dotyczących powrotu, państwa członkowskie powinny wprowadzać do SIS wpisy w odniesieniu do wydawanych przez siebie – zgodnie z przepisami spełniającymi wymogi dyrektywy 2008/115/WE – decyzji nakazujących powrót, które dotyczą nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich. W tym celu państwa członkowskie powinny wprowadzać wpis do SIS także w przypadku decyzji nakładających lub stwierdzających zobowiązanie do powrotu wydawanych w sytuacjach opisanych w art. 2 ust. 2 tej dyrektywy – w szczególności w odniesieniu do obywateli państw trzecich, których to obywateli dotyczy odmowa wjazdu zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399⁽¹⁾ lub którzy zostali zatrzymani lub ujęci przez właściwe organy w związku z nielegalnym przekroczeniem lądowej, morskiej lub powietrznej granicy zewnętrznej państwa członkowskiego i którzy następnie nie otrzymali zezwolenia na pobyt ani prawa do pobytu w tym państwie członkowskim, a także w odniesieniu do obywateli państw trzecich podlegających sankcji karnej, która przewiduje lub której skutkiem jest zobowiązanie do powrotu, zgodnie z prawem krajowym, lub podlegających procedurom ekstradycji. W pewnych okolicznościach, w celu ograniczenia swoich obciążeń administracyjnych, państwa członkowskie mogą nie wprowadzać do SIS wpisów dotyczących powrotu, jeżeli ryzyko, że decyzja nakazująca powrót nie zostanie wykonana, jest niskie, a mianowicie w okresie stosowania środka detencyjnego lub gdy decyzja nakazująca powrót jest wydawana na granicy zewnętrznej i jest natychmiast wykonywana.
- (9) W niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić wspólne zasady wprowadzania do SIS wpisów dotyczących powrotu. Wpisy dotyczące powrotu powinny być wprowadzane do SIS niezwłocznie po wydaniu decyzji nakazujących powrót będących podstawą tych wpisów. Wpis powinien wskazywać, czy danemu obywatelowi państwa trzeciego wyznaczono termin dobrowolnego wyjazdu, w tym czy termin taki został przedłużony oraz czy decyzja została zawieszona lub czy termin wydalenia został odroczone.
- (10) Konieczne jest określenie kategorii danych, które mają być wprowadzane do SIS w odniesieniu do obywatela państwa trzeciego objętego decyzją nakazującą powrót. Wpisy dotyczące powrotu powinny zawierać wyłącznie te dane, które są niezbędne do zidentyfikowania osób, których te dane dotyczą, aby umożliwić właściwym organom bezzwłoczne podejmowanie uzasadnionych decyzji oraz zapewnić im, w stosownych przypadkach, ochronę przed osobami, które są na przykład uzbrojone, agresywne, uciekły lub uczestniczą w działalności, o której mowa w art. 3–14 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/541⁽²⁾. W celu ułatwienia identyfikacji i wykrywania przypadków posługiwania się wieloma tożsamościami wpis powinien ponadto zawierać również odniesienie do dokumentu identyfikacyjnego danej osoby i kopię tego dokumentu, jeżeli jest dostępna.
- (11) Z uwagi na wiarygodność identyfikacji osób przy użyciu odbitek linii papilarnych palców oraz fotografii lub wizerunków twarzy, powinny one być zawsze zawarte we wpisach dotyczących powrotów. Jako że mogą one nie być dostępne, na przykład gdy decyzja nakazująca powrót jest podejmowana *in absentia*, w tych przypadkach możliwe powinno być – w drodze wyjątku – odstąpienie od tego wymogu.
- (12) Wymiana informacji uzupełniających przekazywanych przez właściwe organy krajowe dotyczących obywateli państw trzecich objętych wpisami dotyczącymi powrotu powinna być zawsze przeprowadzana poprzez sieć biur krajowych zwanych biurami SIRENE służącymi jako punkt kontaktowy zgodnie z art. 7 i 8 rozporządzenia (UE) 2018/1861.
- (13) Należy ustanowić procedury umożliwiające państwom członkowskim zweryfikowanie, czy wypełniono zobowiązanie do powrotu, oraz przekazanie potwierdzenia wyjazdu danego obywatela państwa trzeciego państwu członkowskiemu, które wprowadziło do SIS wpis dotyczący powrotu. Informacje te powinny przyczynić się do bardziej kompleksowego monitorowania stosowania się do decyzji nakazujących powrót.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz.U. L 77 z 23.3.2016, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/541 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie zwalczania terroryzmu i zastępująca decyzję ramową Rady 2002/475/WSiSW oraz zmieniająca decyzję Rady 2005/671/WSiSW (Dz.U. L 88 z 31.3.2017, s. 6).

- (14) Wpisy dotyczące powrotu powinny być usuwane, jak tylko państwo członkowskie lub właściwy organ, które wydały decyzję nakazującą powrót, otrzyma potwierdzenie o wykonaniu powrotu lub gdy właściwy organ uzyskał wystarczające i przekonujące informacje o tym, że obywatel państwa trzeciego opuścił terytorium państw członkowskich. W przypadku gdy decyzji nakazującej powrót towarzyszy zakaz wjazdu, wpis dotyczący odmowy wjazdu i pobytu powinien zostać wprowadzony do SIS zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1861. W takich przypadkach państwa członkowskie powinny podjąć wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, by między momentem wyjazdu obywatela państwa trzeciego ze strefy Schengen a aktywowaniem w SIS wpisu dotyczącego zakazu wjazdu i pobytu nie wystąpiła luka czasowa. Jeżeli z danych zawartych w SIS wynika, że decyzji nakazującej powrót towarzyszy zakaz wjazdu, należy zapewnić wykonanie tego zakazu wjazdu.
- (15) SIS powinien zawierać mechanizm powiadamiania państw członkowskich o niewypełnieniu przez obywateli państw trzecich zobowiązania do powrotu w terminie wyznaczonym na dobrowolny wyjazd. Mechanizm ten powinien ułatwić państwom członkowskim realizację obowiązków dotyczących wykonania decyzji nakazujących powrót i ich obowiązków dotyczących wydania zakazu wjazdu zgodnie z dyrektywą 2008/115/WE w odniesieniu do obywateli państw trzecich, którzy nie wypełnili zobowiązania do powrotu.
- (16) Niniejsze rozporządzenie powinno ustanowić obowiązkowe zasady prowadzenia konsultacji między państwami członkowskimi w celu unikania sprzecznych instrukcji lub ich dostosowywania. Konsultacje należy przeprowadzić w przypadku, gdy obywatele państw trzecich, którzy posiadają ważny dokument pobytowy lub ważną wizę długoterminową lub którym państwo członkowskie przyznaje taki dokument lub taką wizę, są objęci wpisem dotyczącym powrotu dokonany przez inne państwo członkowskie, w szczególności jeżeli decyzji nakazującej powrót towarzyszy zakaz wjazdu, lub w przypadkach możliwości wystąpienia sytuacji spornych przy wjeździe na terytorium państw członkowskich.
- (17) Wpisy należy utrzymywać w SIS wyłącznie przez okres konieczny do osiągnięcia celów, do których zostały wprowadzone. Zastosowanie powinny mieć odpowiednie przepisy rozporządzenia (UE) 2018/1861 dotyczące terminów weryfikacji. Wpisy dotyczące powrotu powinny być automatycznie usuwane z chwilą ich wygaśnięcia, zgodnie z procedurą weryfikacji, o której mowa w tym rozporządzeniu.
- (18) Dane osobowe uzyskane przez państwo członkowskie na podstawie niniejszego rozporządzenia nie powinny być przekazywane ani udostępniane żadnemu państwu trzeciemu. W ramach odstępstwa od tej zasady przekazanie takich danych osobowych państwu trzeciemu powinno być możliwe, jeżeli to przekazanie podlega rygorystycznym warunkom i jest niezbędne w poszczególnych przypadkach do ułatwienia identyfikacji obywatela państwa trzeciego w celu jego powrotu. Przekazanie danych osobowych państwom trzecim powinno być przeprowadzane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679⁽¹⁾ i odbywać się za zgodą państwa członkowskiego, które dokonało wpisu. Należy jednak zauważyć, że niejednokrotnie państwa trzecie będące państwami powrotu nie są objęte decyzjami stwierdzającymi odpowiedni stopień ochrony przyjmowanymi przez Komisję na podstawie art. 45 rozporządzenia (UE) 2016/679. Ponadto szeroko zakrojone wysiłki Unii w zakresie współpracy z głównymi państwami pochodzenia nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich podlegających zobowiązaniu do powrotu nie były w stanie zapewnić systematycznego wypełniania przez te państwa trzecie obowiązku – ustanowionego w prawie międzynarodowym – do dokonania readmisji własnych obywateli. Umowy o readmisji, które zostały zawarte lub są negocjowane przez Unię lub państwa członkowskie i które zapewniają właściwe zabezpieczenia odnośnie do przekazywania danych do państw trzecich na mocy art. 46 rozporządzenia (UE) 2016/679 dotyczą ograniczonej liczby takich państw trzecich.

Nie ma pewności co do możliwości zawarcia kolejnych umów tego typu. W tych okolicznościach – i w ramach wyjątku od wymogu istnienia decyzji stwierdzającej odpowiedni stopień ochrony lub istnienia odpowiednich zabezpieczeń – przekazywanie danych osobowych organom państw trzecich na podstawie niniejszego rozporządzenia powinno być dozwolone do celów realizacji polityki powrotowej Unii. Powinno być możliwe zastosowanie odstępstwa przewidzianego w art. 49 rozporządzenia (UE) 2016/679, z zastrzeżeniem warunków określonych w tym artykule. Zgodnie z art. 57 tego rozporządzenia, jego wykonanie, w tym w odniesieniu do przekazywania danych osobowych do państw trzecich zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, powinno podlegać monitorowaniu przez niezależne organy nadzorcze.

- (19) Pomiędzy różnymi państwami członkowskimi mogą występować znaczne różnice w zakresie organów krajowych odpowiedzialnych za powrót, przy czym nawet w ramach danego państwa członkowskiego mogą to być różne organy, w zależności od tego, jakie są przyczyny nielegalnego pobytu. Organy wymiaru sprawiedliwości również mogą wydawać decyzje nakazujące powrót na przykład w wyniku odwołań od decyzji o odmowie przyznania zezwolenia na pobyt lub prawa do pobytu lub jako sankcję karną. Wszystkie organy krajowe odpowiedzialne za wydawanie i wykonywanie decyzji nakazujących powrót zgodnie z dyrektywą 2008/115/WE powinny mieć prawo dostępu do SIS w celu wprowadzania, aktualizowania, usuwania i wyszukiwania wpisów dotyczących powrotu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

- (20) Należy przyznać dostęp do wpisów dotyczących powrotu właściwym organom krajowym, o których mowa w rozporządzeniu (UE) 2018/1861, do celów identyfikowania i powrotów obywateli państw trzecich.
- (21) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/794 ⁽¹⁾ stanowi, że Europol ma wspierać i wzmacniać działania prowadzone przez właściwe organy krajowe oraz współpracę między tymi organami w zakresie zwalczania terroryzmu i poważnych przestępstw oraz zapewnia analizę i oceny zagrożeń. Aby ułatwić Europolowi realizację jego zadań, w szczególności w ramach Europejskiego Centrum Zwalczania Przemytu Migrantów, należy umożliwić Europolowi dostęp do kategorii wpisów określonej w niniejszym rozporządzeniu.
- (22) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1624 ⁽²⁾ stanowi, że, dla celów tego rozporządzenia, przyjmujące państwo członkowskie upoważnia członków zespołów, o których mowa w art. 2 pkt 8 tego rozporządzenia, rozmieszczonych przez Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej, do korzystania z unijnych baz danych, w przypadku gdy jest to niezbędne do realizacji celów operacyjnych określonych w planie operacyjnym w odniesieniu do odpraw granicznych, ochrony granic i powrotów. Celem rozmieszczenia zespołów, o których mowa w art. 2 pkt 8 i 9 tego rozporządzenia, jest zapewnienie wzmocnienia technicznego i operacyjnego wnioskującym państwom członkowskim, zwłaszcza tym zmagającym się z wyjątkowo trudnymi wyzwaniami migracyjnymi. Aby zrealizować swoje zadania, zespoły, o których mowa w art. 2 pkt 8 i 9 tego rozporządzenia, potrzebują dostępu – za pośrednictwem interfejsu technicznego łączącego Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej z systemem centralnym SIS – do znajdujących się w SIS wpisów dotyczących powrotu.
- (23) Przepisy dotyczące obowiązków państw członkowskich i Agencji Unii Europejskiej do spraw Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości utworzonej rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1726 ⁽³⁾ (zwanej dalej „eu-LISA”), jak również przepisy dotyczące wprowadzania i przetwarzania wpisów, warunków dostępu do wpisów i warunków ich przechowywania, przetwarzania danych, ochrony danych, odpowiedzialności oraz monitorowania i statystyk w brzmieniu ujętym w rozporządzeniu (UE) 2018/1861 powinny mieć również zastosowanie do danych wprowadzonych do SIS i przetwarzanych w SIS zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
- (24) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, czyli ustanowienie systemu przekazywania informacji na temat decyzji nakazujących powrót wydanych przez państwa członkowskie na podstawie przepisów zgodnych z dyrektywą 2008/115/WE, w celu ułatwienia wykonywania takich decyzji oraz na potrzeby monitorowania przestrzegania przez nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich obowiązku powrotu, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast, ze względu na jego rozmiary i skutki, możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (25) Niniejsze rozporządzenie respektuje prawa podstawowe i jest zgodne z zasadami uznanymi w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.
- (26) Stosowanie niniejszego rozporządzenia pozostaje bez uszczerbku dla obowiązków wynikających z Konwencji genewskiej z dnia 28 lipca 1951 r. dotyczącej statusu uchodźców, uzupełnionej Protokołem nowojorskim z dnia 31 stycznia 1967 r.
- (27) Państwa członkowskie powinny wykonywać niniejsze rozporządzenie przy pełnym poszanowaniu praw podstawowych, w tym zasady *non-refoulement*, i powinny zawsze brać pod uwagę najlepszy interes dziecka, życie rodzinne oraz stan zdrowia lub konieczność szczególnego traktowania danych osób.
- (28) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do TUE i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana ani go nie stosuje. Ponieważ niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, zgodnie z art. 4 tego protokołu Dania podejmuje w terminie sześciu miesięcy po przyjęciu przez Radę niniejszego rozporządzenia decyzję, czy dokona jego transpozycji do swego prawa krajowego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/794 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol), zastępujące i uchylające decyzje Rady 2009/371/WSiSW, 2009/934/WSiSW, 2009/935/WSiSW, 2009/936/WSiSW i 2009/968/WSiSW (Dz.U. L 135 z 24.5.2016, s. 53).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1624 z dnia 14 września 2016 r. w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 i uchylające rozporządzenie (WE) nr 863/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady, rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2004 i decyzję Rady 2005/267/WE (Dz.U. L 251 z 16.9.2016, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1726 z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (eu-LISA), zmiany rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 i decyzji Rady 2007/533/WSiSW oraz uchylenia rozporządzenia (UE) nr 1077/2011 (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 99).

- (29) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE⁽¹⁾; Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w związku z tym w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związane ani go nie stosuje.
- (30) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE⁽²⁾; Irlandia nie uczestniczy w związku z tym w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana ani go nie stosuje.
- (31) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽³⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt C decyzji Rady 1999/437/WE⁽⁴⁾.
- (32) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽⁵⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt C decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE⁽⁶⁾.
- (33) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽⁷⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt C decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/350/UE⁽⁸⁾.
- (34) W odniesieniu do Bułgarii i Rumunii niniejsze rozporządzenie jest aktem opartym na dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związanym w rozumieniu art. 4 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2005 r., i należy je odczytywać w związku z decyzjami Rady 2010/365/UE⁽⁹⁾ i (UE) 2018/934⁽¹⁰⁾.
- (35) W odniesieniu do Chorwacji niniejsze rozporządzenie jest aktem opartym na dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związanym w rozumieniu art. 4 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2011 r. i należy je odczytywać w związku z decyzją Rady (UE) 2017/733⁽¹¹⁾.
- (36) W odniesieniu do Cypru niniejsze rozporządzenie jest aktem opartym na dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związanym w rozumieniu art. 3 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2003 r.

(1) Decyzja Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotycząca wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowaniu wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43).

(2) Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).

(3) Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

(4) Decyzja Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31).

(5) Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

(6) Decyzja Rady 2008/146/WE z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1).

(7) Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 21.

(8) Decyzja Rady 2011/350/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się do zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych i do przemieszczania się osób (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19).

(9) Decyzja Rady 2010/365/UE z dnia 29 czerwca 2010 r. w sprawie stosowania w Republice Bułgarii i w Rumunii przepisów dorobku Schengen związanych z systemem informacyjnym Schengen (Dz.U. L 166 z 1.7.2010, s. 17).

(10) Decyzja Rady (UE) 2018/934 z dnia 25 czerwca 2018 r. w sprawie wprowadzenia w życie w Republice Bułgarii i w Rumunii pozostałych przepisów dorobku Schengen dotyczących Systemu Informacyjnego Schengen (Dz.U. L 165 z 2.7.2018, s. 37).

(11) Decyzja Rady (UE) 2017/733 z dnia 25 kwietnia 2017 r. w sprawie stosowania w Republice Chorwacji przepisów dorobku Schengen dotyczących Systemu Informacyjnego Schengen (Dz.U. L 108 z 26.4.2017, s. 31).

- (37) Zgodnie z art. 28 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, który wydał opinię w dniu 3 maja 2017 r.,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

Niniejsze rozporządzenie określa warunki i procedury wprowadzania i przetwarzania wpisów dotyczących obywateli państw trzecich objętych decyzjami nakazującymi powrót wydanymi przez państwa członkowskie w Systemie Informacyjnym Schengen (SIS), ustanowionym rozporządzeniem (UE) 2018/1861, a także warunki i procedury wymiany informacji uzupełniających dotyczących takich wpisów.

Artykuł 2

Definicje

Na użytek niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „powrót” oznacza powrót zdefiniowany w art. 3 pkt 3 dyrektywy 2008/115/WE;
- 2) „obywatel państwa trzeciego” oznacza obywateli państw trzecich zdefiniowanych w art. 3 pkt 1 dyrektywy 2008/115/WE;
- 3) „decyzja nakazująca powrót” oznacza decyzję lub akt wydane przez organ administracyjny lub organ wymiaru sprawiedliwości, stwierdzające lub uznające, że pobyt obywatela państwa trzeciego jest nielegalny, i nakładające lub stwierdzające zobowiązanie do powrotu, z zachowaniem wymogów dyrektywy 2008/115/WE;
- 4) „wpis” oznacza wpis zdefiniowany w art. 3 pkt 1 rozporządzenia (UE) 2018/1861;
- 5) „informacje uzupełniające” oznaczają informacje uzupełniające zdefiniowane w art. 3 pkt 2 rozporządzenia (UE) 2018/1861;
- 6) „wydalenie” oznacza wydalenie zdefiniowane w art. 3 pkt 5 dyrektywy 2008/115/WE;
- 7) „dobrowolny wyjazd” oznacza dobrowolny wyjazd zdefiniowany w art. 3 pkt 8 dyrektywy 2008/115/WE;
- 8) „państwo członkowskie dokonujące wpisu” oznacza państwo członkowskie dokonujące wpisu zdefiniowane w art. 3 pkt 10 rozporządzenia (UE) 2018/1861;
- 9) „przyznające państwo członkowskie” oznacza przyznające państwo członkowskie zdefiniowane w art. 3 pkt 11 rozporządzenia (UE) 2018/1861;
- 10) „wykonujące państwo członkowskie” oznacza wykonujące państwo członkowskie zdefiniowane w art. 3 pkt 12 rozporządzenia (UE) 2018/1861;
- 11) „dane osobowe” oznaczają dane osobowe zdefiniowane w art. 4 pkt 1 rozporządzenia (UE) 2016/679;
- 12) „CS-SIS” oznacza funkcję wsparcia technicznego systemu centralnego SIS, o której mowa w art. 4 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2018/1861;
- 13) „dokument pobytowy” oznacza dokument pobytowy zdefiniowany w art. 2 pkt 16 rozporządzenia (UE) 2016/399;
- 14) „wiza długoterminowa” oznacza wizę długoterminową zdefiniowaną w art. 18 ust. 1 Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 roku między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach ⁽²⁾;
- 15) „trafienie” oznacza trafienie zdefiniowane w art. 3 pkt 8 rozporządzenia (UE) 2018/1861;
- 16) „zagrożenie dla zdrowia publicznego” oznacza zagrożenie dla zdrowia publicznego zdefiniowane w art. 2 pkt 21 rozporządzenia (UE) 2016/399;
- 17) „granice zewnętrzne” oznaczają granice zewnętrzne zdefiniowane w art. 2 pkt 2 rozporządzenia (UE) 2016/399.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 239 z 22.9.2000, s. 19.

Artykuł 3

Wprowadzanie do SIS wpisów dotyczących powrotu

1. Państwa członkowskie wprowadzają do SIS wpisy dotyczące obywateli państw trzecich, którzy są objęci decyzją nakazującą powrót w celu zweryfikowania, czy wypełniono zobowiązanie do powrotu, oraz w celu ułatwienia wykonania decyzji nakazujących powrót. Wpis dotyczący powrotu wprowadza się do SIS niezwłocznie po wydaniu decyzji nakazującej powrót.
2. Państwa członkowskie mogą nie wprowadzać do SIS wpisów dotyczących powrotu, jeśli decyzja nakazująca powrót dotyczy obywateli państw trzecich, którzy oczekują w ośrodku detencyjnym na wydalenie. Jeżeli dani obywatele państw trzecich są zwalniani z ośrodka detencyjnego bez przeprowadzenia wydalenia, wpis dotyczący powrotu wprowadza się niezwłocznie do SIS.
3. Państwa członkowskie mogą nie wprowadzać wpisów dotyczących powrotu, jeśli decyzja nakazująca powrót jest wydawana na granicy zewnętrznej państwa członkowskiego i jest natychmiast wykonywana.
4. We wpisie dotyczącym powrotu natychmiast odnotowuje się termin dobrowolnego wyjazdu wyznaczony zgodnie z art. 7 dyrektywy 2008/115/WE. We wpisie dotyczącym powrotu niezwłocznie odnotowuje się każde przedłużenie tego terminu.
5. We wpisie dotyczącym powrotu natychmiast odnotowuje się każde zawieszenie lub odroczenie terminu wykonania decyzji nakazującej powrót, w tym w wyniku wniesienia od niej odwołania.

Artykuł 4

Kategorie danych

1. Wpis dotyczący powrotu wprowadzony do SIS zgodnie z art. 3 niniejszego rozporządzenia zawiera wyłącznie następujące dane:
 - a) nazwiska;
 - b) imiona;
 - c) imiona i nazwiska nadane przy urodzeniu;
 - d) poprzednio używane imiona i nazwiska oraz pseudonimy;
 - e) miejsce urodzenia;
 - f) data urodzenia;
 - g) płeć;
 - h) wszystkie posiadane obywatelstwa;
 - i) informacje o tym, czy dana osoba:
 - (i) jest uzbrojona;
 - (ii) jest agresywna;
 - (iii) ukryła się lub uciekła;
 - (iv) wykazuje skłonności samobójcze;
 - (v) stanowi zagrożenie dla zdrowia publicznego; lub
 - (vi) jest zaangażowana w działalność, o której mowa w art. 3–14 dyrektywy (UE) 2017/541;
 - j) podstawa wpisu;
 - k) organ, który utworzył wpis;
 - l) odesłanie do decyzji będącej podstawą wpisu;
 - m) działanie, które należy podjąć w przypadku trafienia;
 - n) odsyłacze do innych wpisów w SIS zgodnie z art. 48 rozporządzenia (UE) 2018/1861;
 - o) informacje o tym, czy decyzja nakazująca powrót została wydana w odniesieniu do obywatela państwa trzeciego, który stanowi zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub bezpieczeństwa narodowego;
 - p) rodzaj przestępstwa;
 - q) kategoria dokumentów identyfikacyjnych danej osoby;
 - r) państwo wydania dokumentów identyfikacyjnych danej osoby;
 - s) numery dokumentów identyfikacyjnych danej osoby;
 - t) data wydania dokumentów identyfikacyjnych danej osoby;
 - u) fotografie i wizerunki twarzy;
 - v) dane daktyloskopijne;

- w) kopia, w miarę możliwości w kolorze, dokumentów identyfikacyjnych;
 - x) data, w której upływa termin dobrowolnego wyjazdu, jeśli został wyznaczony;
 - y) informacja o tym, czy decyzja nakazująca powrót została zawieszona lub czy termin wykonania tej decyzji został odroczony, w tym w wyniku wniesienia od niej odwołania;
 - z) informacja o tym, czy decyzji nakazującej powrót towarzyszy zakaz wjazdu stanowiący podstawę wpisu do celów odmowy wjazdu i pobytu zgodnie z art. 24 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2018/1861.
2. Minimalny zestaw danych niezbędnych do wprowadzenia wpisu do SIS obejmuje dane, o których mowa w ust. 1 lit. a), f), j), l), m), x) i z). Inne dane, o których mowa w tym ustępie, są także wprowadzane do SIS, jeśli są dostępne.
3. Dane daktyloskopijne, o których mowa w ust. 1 lit. v), mogą składać się z:
- a) jednej do dziesięciu płaskich odbitek linii papilarnych palców i z jednej do dziesięciu przetoczonych odbitek linii papilarnych palców danego obywatela państwa trzeciego;
 - b) do dwóch odbitek linii papilarnych dłoni w przypadku obywatela państwa trzeciego, od którego pobranie odbitek linii papilarnych palców jest niemożliwe;
 - c) do dwóch odbitek linii papilarnych dłoni w przypadku obywatela państwa trzeciego, który jest zobowiązany do powrotu w ramach sankcji karnej lub który popełnił przestępstwo na terytorium państwa członkowskiego wydającego decyzję nakazującą powrót.

Artykuł 5

Organ odpowiedzialny za wymianę informacji uzupełniających

Biuro SIRENE wyznaczone zgodnie z art. 7 rozporządzenia (UE) 2018/1861, zapewnia wymianę wszelkich informacji uzupełniających dotyczących obywateli państw trzecich objętych wpisem dotyczącym powrotu zgodnie z art. 7 i 8 tego rozporządzenia.

Artykuł 6

Trafienia na granicach zewnętrznych przy wyjeździe – Potwierdzenie powrotu

1. W przypadku trafienia odnoszącego się do wpisu dotyczącego powrotu obywatela państwa trzeciego, który wyjeżdża z terytorium państw członkowskich przez granice zewnętrzne państwa członkowskiego, wykonujące państwo członkowskie przekazuje państwu członkowskiemu dokonującemu wpisu, w drodze wymiany informacji uzupełniających, informacje o:

- a) identyfikacji obywatela państwa trzeciego;
- b) miejscu i czasie przeprowadzenia odprawy;
- c) opuszczeniu przez obywatela państwa trzeciego terytorium państw członkowskich;
- d) wydaleniu obywatela państwa trzeciego, jeżeli miało ono miejsce.

W przypadku gdy obywatel państwa trzeciego, do którego odnosi się wpis dotyczący powrotu, wyjeżdża z terytorium państw członkowskich przez granicę zewnętrzną państwa członkowskiego dokonującego wpisu, potwierdzenie powrotu przesyła się właściwemu organowi tego państwa członkowskiego zgodnie z procedurami krajowymi.

2. Państwo członkowskie dokonujące wpisu dotyczącego powrotu usuwa wpis niezwłocznie po otrzymaniu potwierdzenia powrotu. W stosownych przypadkach niezwłocznie wprowadza się wpis do celów odmowy wjazdu i pobytu zgodnie z art. 24 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2018/1861.

3. Państwa członkowskie co kwartał przekazują Agencji Unii Europejskiej ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (zwanej dalej „eu-LISA”) statystyki dotyczące liczby potwierdzonych powrotów oraz liczby tych potwierdzonych powrotów, w przypadku których obywatel państwa trzeciego podlegał wydaleniu. eu-LISA kompiluje statystyki kwartalne w rocznym sprawozdaniu statystycznym, o którym mowa w art. 16 niniejszego rozporządzenia. Statystyki te nie zawierają danych osobowych.

Artykuł 7

Niezastosowanie się do decyzji nakazujących powrót

1. Po upływie terminu dobrowolnego wyjazdu wskazanego we wpisie dotyczącym powrotu, z uwzględnieniem jego ewentualnego przedłużenia, CS-SIS automatycznie powiadamia o tym państwo członkowskie dokonujące wpisu.

2. Bez uszczerbku dla procedury, o której mowa w art. 6 ust. 1, art. 8 i 12, w przypadku trafienia odnoszącego się do wpisu dotyczącego powrotu wykonujące państwo członkowskie kontaktuje się natychmiast, w drodze wymiany informacji uzupełniających, z państwem członkowskim dokonującym wpisu, aby określić środki, które należy podjąć.

Artykuł 8

Trafienia na granicach zewnętrznych przy wjeździe

W przypadku trafienia odnoszącego się do wpisu dotyczącego powrotu obywatela państwa trzeciego, który wjeżdża na terytorium państw członkowskich przez granice zewnętrzne, zastosowanie mają następujące postanowienia:

- a) jeżeli decyzji nakazującej powrót towarzyszy zakaz wjazdu, wykonujące państwo członkowskie natychmiast informuje, w drodze wymiany informacji uzupełniających, państwo członkowskie dokonujące wpisu. Państwo członkowskie dokonujące wpisu natychmiast usuwa wpis dotyczący powrotu i wprowadza wpis dotyczący odmowy wjazdu i pobytu zgodnie z art. 24 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2018/1861;
- b) jeżeli decyzji nakazującej powrót nie towarzyszy zakaz wjazdu, wykonujące państwo członkowskie natychmiast informuje, w drodze wymiany informacji uzupełniających, państwo członkowskie dokonujące wpisu, tak aby wydające państwo członkowskie usunęło niezwłocznie wpis dotyczący powrotu.

Decyzja w sprawie wjazdu obywatela państwa trzeciego jest podejmowana przez wykonujące państwo członkowskie zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/399.

Artykuł 9

Konsultacje uprzednie przeprowadzane przed przyznaniem dokumentu pobytowego lub wizy długoterminowej lub przedłużeniem ich ważności

1. Jeżeli państwo członkowskie rozważa przyznanie dokumentu pobytowego lub wizy długoterminowej lub przedłużenie ich ważności obywatelowi państwa trzeciego, do którego odnosi się wpis dotyczący powrotu wprowadzony przez inne państwo członkowskie i któremu to wpisowi towarzyszy zakaz wjazdu, zaangażowane państwa członkowskie konsultują się ze sobą, w drodze wymiany informacji uzupełniających, zgodnie z następującymi zasadami:

- a) przed przyznaniem dokumentu pobytowego lub wizy długoterminowej lub przedłużeniem ich ważności przyznające państwo członkowskie konsultuje się z państwem członkowskim dokonującym wpisu;
- b) państwo członkowskie dokonujące wpisu odpowiada na wniosek w sprawie konsultacji w terminie 10 dni kalendarzowych;
- c) brak odpowiedzi w terminie, o którym mowa w lit. b), oznacza, że państwo członkowskie dokonujące wpisu nie sprzeciwia się przyznaniu dokumentu pobytowego lub wizy długoterminowej lub przedłużeniu ich ważności;
- d) przy podejmowaniu odnośnej decyzji przyznające państwo członkowskie bierze pod uwagę powody leżące u podstaw decyzji państwa członkowskiego dokonującego wpisu oraz uwzględnia, zgodnie z prawem krajowym, zagrożenia dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego, jakie może powodować obecność danego obywatela państwa trzeciego na terytorium państw członkowskich;
- e) przyznające państwo członkowskie powiadamia o swojej decyzji państwo członkowskie dokonujące wpisu; oraz
- f) jeżeli przyznające państwo członkowskie powiadomi państwo członkowskie dokonujące wpisu, że zamierza przyznać dokument pobytowy lub wizę długoterminową lub przedłużyć ich ważność lub że postanowiło to zrobić, państwo członkowskie dokonujące wpisu usuwa wpis dotyczący powrotu.

Ostateczna decyzja w sprawie tego, czy obywatelowi państwa trzeciego należy przyznać dokument pobytowy lub wizę długoterminową, należy do przyznającego państwa członkowskiego.

2. Jeżeli państwo członkowskie rozważa przyznanie dokumentu pobytowego lub wizy długoterminowej lub przedłużenie ich ważności obywatelowi państwa trzeciego, do którego odnosi się wpis dotyczący powrotu wprowadzony przez inne państwo członkowskie i któremu to wpisowi nie towarzyszy zakaz wjazdu, przyznające państwo członkowskie niezwłocznie informuje państwo członkowskie dokonujące wpisu, że zamierza przyznać lub przyznało dokument pobytowy lub wizę długoterminową. Państwo członkowskie dokonujące wpisu niezwłocznie usuwa wpis dotyczący powrotu.

Artykuł 10

Konsultacje przeprowadzane przed wprowadzeniem wpisu dotyczącego powrotu

Jeżeli państwo członkowskie wydało decyzję nakazującą powrót zgodnie z art. 6 ust. 2 dyrektywy 2008/115/WE i rozważa wprowadzenie wpisu dotyczącego powrotu odnoszącego się do obywatela państwa trzeciego, który posiada ważny dokument pobytowy lub ważną wizę długoterminową przyznane przez inne państwo członkowskie, zaangażowane państwa członkowskie konsultują się ze sobą poprzez wymianę informacji uzupełniających zgodnie z następującymi zasadami:

- a) państwo członkowskie, które podjęło decyzję nakazującą powrót, informuje o tej decyzji przyznające państwo członkowskie;

- b) informacje przekazywane na podstawie lit. a) muszą zawierać wystarczające wyjaśnienie powodów wydania decyzji nakazującej powrót;
- c) przyznające państwo członkowskie rozważa na podstawie informacji przedstawionych przez państwo członkowskie, które podjęło decyzję nakazującą powrót, czy istnieją powody do cofnięcia dokumentu pobytowego lub wize długoterminowej;
- d) przy podejmowaniu odnośnej decyzji przyznające państwo członkowskie bierze pod uwagę powody leżące u podstaw decyzji państwa członkowskiego, które podjęło decyzję nakazującą powrót, oraz uwzględnia, zgodnie z prawem krajowym, zagrożenia dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego, jakie może powodować obecność danego obywatela państwa trzeciego na terytorium państw członkowskich;
- e) w terminie 14 dni kalendarzowych od otrzymania wniosku o przeprowadzenie konsultacji przyznające państwo członkowskie powiadamia państwo członkowskie, które podjęło decyzję nakazującą powrót, o swojej decyzji lub, jeśli podjęcie decyzji przez przyznające państwo członkowskie w tym terminie nie było możliwe, składa umotywowany wniosek o wyjątkowe przedłużenie terminu na udzielenie odpowiedzi maksymalnie o kolejnych 12 dni kalendarzowych;
- f) jeżeli przyznające państwo członkowskie powiadomi państwo członkowskie, które podjęło decyzję nakazującą powrót, że utrzymuje w mocy dokument pobytowy lub wizę długoterminową, państwo członkowskie, które podjęło decyzję nakazującą powrót, nie wprowadza wpisu dotyczącego powrotu.

Artykuł 11

Procedura konsultacji przeprowadzanych po wprowadzeniu wpisu dotyczącego powrotu

Jeśli okaże się, że państwo członkowskie wprowadziło wpis dotyczący powrotu w odniesieniu do obywatela państwa trzeciego, który posiada ważny dokument pobytowy lub ważną wizę długoterminową przyznane przez inne państwo członkowskie, państwo członkowskie dokonujące wpisu może postanowić o cofnięciu decyzji nakazującej powrót. W przypadku takiego cofnięcia państwo to natychmiast usuwa wpis dotyczący powrotu. Jeżeli jednak państwo członkowskie dokonujące wpisu postanawia utrzymać decyzję nakazującą powrót wydaną zgodnie z art. 6 ust. 2 dyrektywy 2008/115/WE, zaangażowane państwa członkowskie konsultują się ze sobą poprzez wymianę informacji uzupełniających zgodnie z następującymi zasadami:

- a) państwo członkowskie dokonujące wpisu informuje przyznające państwo członkowskie o decyzji nakazującej powrót;
- b) informacje przekazywane na podstawie lit. a) muszą zawierać wystarczające wyjaśnienie powodów dokonania wpisu dotyczącego powrotu;
- c) przyznające państwo członkowskie rozważa na podstawie informacji przedstawionych przez państwo członkowskie dokonujące wpisu, czy istnieją powody do cofnięcia dokumentu pobytowego lub wize długoterminowej;
- d) przy podejmowaniu decyzji przyznające państwo członkowskie bierze pod uwagę powody leżące u podstaw decyzji państwa członkowskiego dokonującego wpisu oraz uwzględnia, zgodnie z prawem krajowym, zagrożenia dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego, jakie może powodować obecność danego obywatela państwa trzeciego na terytorium państw członkowskich;
- e) w terminie 14 dni kalendarzowych od otrzymania wniosku o przeprowadzenie konsultacji przyznające państwo członkowskie powiadamia państwo członkowskie dokonujące wpisu o swojej decyzji lub, jeśli podjęcie decyzji przez przyznające państwo członkowskie w tym terminie nie było możliwe, składa umotywowany wniosek o wyjątkowe przedłużenie terminu na udzielenie odpowiedzi maksymalnie o kolejnych 12 dni kalendarzowych;
- f) jeżeli przyznające państwo członkowskie powiadomi państwo członkowskie dokonujące wpisu, że utrzymuje w mocy dokument pobytowy lub wizę długoterminową, państwo członkowskie dokonujące wpisu natychmiast usuwa wpis dotyczący powrotu.

Artykuł 12

Konsultacje w przypadku trafienia odnoszącego się do obywatela państwa trzeciego, który posiada ważny dokument pobytowy lub ważną wizę długoterminową

Jeżeli państwo członkowskie uzyskuje trafienie odnoszące się do wpisu dotyczącego powrotu wprowadzonego przez państwo członkowskie w odniesieniu do obywatela państwa trzeciego, który posiada ważny dokument pobytowy lub ważną wizę długoterminową przyznane przez inne państwo członkowskie, zaangażowane państwa członkowskie konsultują się ze sobą poprzez wymianę informacji uzupełniających zgodnie z następującymi zasadami:

- a) wykonujące państwo członkowskie informuje o tej sytuacji państwo członkowskie dokonujące wpisu;
- b) państwo członkowskie dokonujące wpisu wszczyna procedurę określoną w art. 11;
- c) państwo członkowskie dokonujące wpisu powiadamia wykonujące państwo członkowskie o wyniku konsultacji.

Artykuł 13

Statystyki dotyczące wymiany informacji

Państwa członkowskie raz w roku przekazują eu-LISA statystyki dotyczące wymian informacji przeprowadzonych zgodnie z art. 8–12 oraz przypadków niedotrzymania terminów określonych w tych artykułach.

Artykuł 14

Usuwanie wpisów

1. Niezależnie od art. 6 i art. 8–12 wpisy dotyczące powrotu usuwa się, gdy decyzja, na podstawie której wprowadzono wpis, została cofnięta lub unieważniona przez właściwy organ. Wpisy dotyczące powrotu usuwa się również wtedy, gdy dany obywatel państwa trzeciego może wykazać, że opuścił terytorium państw członkowskich zgodnie z odpowiednią decyzją nakazującą powrót.
2. Wpisy dotyczące powrotu w odniesieniu do osoby, która nabyła obywatelstwo jednego z państw członkowskich lub jednego z państw, których obywatelom przysługuje prawo do swobodnego przemieszczania się na mocy prawa Unii, są usuwane, jak tylko państwo członkowskie dokonujące wpisu stwierdzi, że dana osoba nabyła takie obywatelstwo, lub uzyska informację na ten temat zgodnie z art. 44 rozporządzenia (UE) 2018/1861.

Artykuł 15

Przekazywanie danych osobowych do państw trzecich do celu powrotu

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 50 rozporządzenia (UE) 2018/1861 dane, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. a), b), c), d), e), f), g), h), q), r), s), t), u), v) i w) niniejszego rozporządzenia, i związane z nimi informacje uzupełniające mogą być przekazywane lub udostępniane państwu trzeciemu za zgodą państwa członkowskiego dokonującego wpisu.
2. Przekazanie danych do państwa trzeciego jest przeprowadzane zgodnie z odpowiednimi przepisami prawa Unii, w szczególności przepisami w zakresie ochrony danych osobowych, w tym zgodnie z rozdziałem V rozporządzenia (UE) 2016/679, oraz w stosownych przypadkach zgodnie z umowami o readmisji, a także prawem krajowym państwa członkowskiego przekazującego dane.
3. Przekazanie danych do państwa trzeciego ma miejsce wyłącznie wtedy, gdy spełnione są następujące warunki:
 - a) dane są przekazywane lub udostępniane wyłącznie do celów identyfikacji nielegalnie przebywającego obywatela państwa trzeciego oraz wydania mu dokumentu identyfikacyjnego lub dokumentu podróży, z myślą o powrocie;
 - b) dany obywatel państwa trzeciego został poinformowany, że jego dane osobowe i informacje uzupełniające mogą zostać przedstawione organom państwa trzeciego.
4. Przekazywanie danych osobowych do państw trzecich na mocy niniejszego artykułu pozostaje bez szczyrbku dla praw osób ubiegających się o ochronę międzynarodową i beneficjentów ochrony międzynarodowej, w szczególności w odniesieniu do zasady *non-refoulement*, oraz zakazu ujawniania lub uzyskiwania informacji określonego w art. 30 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE⁽¹⁾.
5. Dane przetwarzane w SIS i związane z nimi informacje uzupełniające podlegające wymianie na mocy niniejszego rozporządzenia nie są udostępniane państwu trzeciemu, jeżeli wykonanie decyzji nakazującej powrót zawieszono lub termin jej wykonania odroczono, w tym w wyniku wniesienia od niej odwołania ze względu na naruszenie przez taki powrót zasady *non-refoulement*.
6. Stosowanie rozporządzenia (UE) 2016/679, w tym w odniesieniu do przekazywania danych osobowych do państw trzecich zgodnie z niniejszym artykułem, a w szczególności w odniesieniu do stosowania, proporcjonalności i konieczności przekazywania w oparciu o art. 49 ust. 1 lit. d) tego rozporządzenia, podlega monitorowaniu przez niezależne organy nadzorcze, o których mowa w art. 51 ust. 1 tego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej (Dz.U. L 180 z 29.6.2013, s. 60).

Artykuł 16

Statystyki

eu-LISA sporządza dzienne, miesięczne i roczne statystyki – zarówno w rozbiciu na poszczególne państwa członkowskie, jak i w ujęciu zbiorczym – odnoszące się do liczby wpisów dotyczących powrotu wprowadzonych do SIS. Statystyki te obejmują dane, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. y), liczbę powiadomień, o których mowa w art. 7 ust. 1, oraz liczbę usuniętych wpisów dotyczących powrotu. eu-LISA sporządza statystyki dotyczące danych przekazanych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 6 ust. 3 i art. 13. Statystyki te nie zawierają żadnych danych osobowych.

Statystyki te są ujmowane w rocznym sprawozdaniu statystycznym, o którym mowa w art. 60 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2018/1861.

Artykuł 17

Właściwe organy mające prawo do dostępu do danych w SIS

1. Dostęp do danych w SIS oraz prawo do wyszukiwania takich danych są zastrzeżone dla właściwych organów krajowych, o których mowa w art. 34 ust. 1, 2 i 3 rozporządzenia (UE) 2018/1861.
2. W ramach swojego mandatu Europol ma prawo do dostępu do danych w SIS zgodnie z art. 35 rozporządzenia (UE) 2018/1861 i do ich wyszukiwania w celu wspierania i wzmacniania działań podejmowanych przez właściwe organy państw członkowskich oraz ich wzajemnej współpracy w odniesieniu do zapobiegania przemytowi migrantów i ułatwianiu migracji nieuregulowanej oraz zwalczania tych zjawisk.
3. Członkowie zespołów, o których mowa w art. 2 pkt 8 i 9 rozporządzenia (UE) 2016/1624, mają w ramach swojego mandatu, zgodnie z art. 36 rozporządzenia (UE) 2018/1861, prawo do dostępu do danych wprowadzonych do SIS i ich wyszukiwania do celów odpraw granicznych, ochrony granicy i operacji powrotowych poprzez interfejs techniczny utworzony i prowadzony przez Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej.

Artykuł 18

Ocena

Komisja oceni stosowanie niniejszego rozporządzenia w terminie dwóch lat od daty rozpoczęcia jego stosowania. Ocena ta będzie obejmować analizę ewentualnych synergii pomiędzy niniejszym rozporządzeniem i rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2226 ⁽¹⁾.

Artykuł 19

Stosowanie przepisów rozporządzenia (UE) 2018/1861

W zakresie, w jakim nie zostało to uregulowane w niniejszym rozporządzeniu, do danych wprowadzanych do SIS i przetwarzanych w SIS zgodnie z niniejszym rozporządzeniem zastosowanie mają przepisy dotyczące wprowadzania, przetwarzania i aktualizowania wpisów, obowiązków państw członkowskich i eu-LISA, warunków dotyczących dostępu i terminów weryfikacji wpisów, przetwarzania danych, ochrony danych, odpowiedzialności oraz monitorowania i statystyk, określone w art. 6–19, art. 20 ust. 3 i 4, art. 21, 23, 32, 33, art. 34 ust. 5 i art. 38–60 rozporządzenia (UE) 2018/1861.

Artykuł 20

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od daty ustalonej przez Komisję zgodnie z art. 66 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/1861.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2226 z dnia 30 listopada 2017 r. ustanawiające system wjazdu/wyjazdu (EES) w celu rejestrowania danych dotyczących wjazdu i wyjazdu obywateli państw trzecich przekraczających granice zewnętrzne państw członkowskich i danych dotyczących odmowy wjazdu w odniesieniu do takich obywateli oraz określające warunki dostępu do EES na potrzeby ochrony porządku publicznego i zmieniające konwencję wykonawczą do układu z Schengen oraz rozporządzenia (WE) nr 767/2008 i (UE) nr 1077/2011 (Dz.U. L 327 z 9.12.2017, s. 20).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 listopada 2018 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

A. TAJANI

Przewodniczący

W imieniu Rady

K. EDTSTADLER

Przewodnicząca
